

Abstrakt

Tato práce se věnuje čínským ekonomickým stimulům v Kyrgyzstánu. Nejprve představuje vzestup Číny jako hlavní ekonomické síly ve Střední Asii od roku 2000 a následně používá Blanchardovu a Ripsmanovu teorii ekonomické politiky k určení úrovně státnosti Kyrgyzstánu a pravděpodobnosti jeho podlehnutí ekonomickým stimulům během éry prezidenta Atambajeva. Cílem je poskytnout pohled na ekonomickou politiku z perspektivy přijímajícího státu a vysvětlit, proč spolupráce Kyrgyzstánu s Čínou byla méně úspěšná než v případě ostatních středoasijských zemí. Přestože celková úroveň státnosti Kyrgyzstánu byla nízká, nedošlo ke splnění všech požadavků čínské strany. Nízká míra státnosti neumožnila vládě překonat domácí odpor vůči čínským projektům a vynutit si realizaci projektů. Čínská rozvojová pomoc a investice, ve skutečnosti zaměřené na expanzi čínských podniků, nezískaly podporu veřejného mínění a kvůli svému zapojení do korupčních afér a veřejných skandálů přispěly k nárůstu protičínských nálad. Rusko v roli třetí strany představovalo alternativu pro kyrgyzské politiky a mohlo podpořit odpor Kyrgyzstánu vůči čínským snahám.